

UNDE MI-A FOST CAPUL?

Scenariu

Maria Antonia Lari

Andreea Giosan

Teodora Olar

după o poveste originală

de

Alexia Suciu

INT. CAFENEA LONDONEZĂ, IULIE 1955 - DIMINEAȚA TÂRZIU

O cafenea cu tapet floral, mese și scaune de lemn, culori pastel și ferestre spre o stradă aglomerată.

La masa din colț, ANTHEEA, tânără, brunetă, ochi verzi, își bea cafeaua tacticos dintr-o ceașcă albă. Rochia ei roz se revarsă peste scaun. La aceeași masă, față în față cu ea, DAVID, blond cu ochi albaștri, subțirel, într-un costum de tweed gri, citește ziarul desfăcut larg peste toată masa.

DAVID

Mai multe rămășițe ale unor nobili
englezi au fost găsite ieri, 24
iulie, în mai multe zone ale
periferiei Londrei, la doi ani
după ce au fost dați dispăruți.
Toate victimele au ceva în comun:
au fost decapitate!
(șocat)
Cât de macabru! Cine naiba poate
fi în stare de așa ceva? Sigur îmi
pasează mie cazul procuratura!

Antheea, cu ochii cât cepele, smulge ziarul din mâinile lui David și caută cu privirea articolul.

ANTHEEA

Oh, My God! Ce psihopat umblă în
libertate!?

David se uită la ceasul de pe perete. Se ridică brusc, îi dă Antheei un pupic pe obraz.

DAVID

Am întârziat. See you soon, love!
Nu uita deseară de party!

Antheea nu are nicio reacție și rămâne cu ochii ațintiți la articol.

David lasă o bancnotă pe masă și iese din cafenea.

EXT. STRADĂ CU MAGAZINE - DIMINEAȚA TÂRZIU

Antheea pășește apăsător pe trotuar cu tocurele pantofilor negri. Oameni grăbiți trec pe lângă ea în ambele direcții. Antheea le zâmbeste respectuos, apoi își întoarce capul spre vitrine. Încetinește brusc. Admiră hipnotizată o rochie roșie ca sângele într-o vitrină.

Intră în magazin.

Iese din magazin cu o cutie frumoasă cu panglică verde.

Antheea se oglindește într-o vitrină unde se văd diamante strălucitoare. Le privește fascinată câteva clipe.

Deschide ușa magazinului.

INT. MAGAZIN DE BIJUTERII - DIMINEAȚA TÂRZIU

Antheea închide ușa în urma ei. Clopoțelul de la intrare sună.

În spatele tejghelei, VÂNZĂTOAREA, îmbrăcată într-o uniformă elegantă, se uită curioasă la Antheea.

VÂNZĂTOAREA

Bună ziua!

Antheea dă din cap în semn de salut. E absorbită de bijuteriile sclipitoare expuse în încăpere.

Se aude clopoțelul și ușa deschizându-se.

Vânzătoarea se uită spre ușă.

VÂNZĂTOAREA

(lingușitor)

Bună ziua!

Antheea se întoarce și vede un BĂRBAT pe la 50 de ani, cu părul creț și grizonat, îmbrăcat într-un costum negru, elegant, de catifea, pantofi negri și un ceas auriu mare, vizibil, la încheietura mâinii.

Bărbatul se îndreaptă spre vânzătoare, care îi înmânează zâmbitoare o cutie lunguiață.

VÂNZĂTOAREA

Comanda dumneavoastră. Cu o mică reducere, vă costă 5000 de lire.

Bărbatul deschide cutia, iar înăuntru sclipește un colier de diamante.

Antheea urmărește scena dintr-un colț al magazinului. Îl vede pe bărbat scoțând un teanc de bancnote. Antheea cascade ochii cât cepele. Se întoarce discret într-o parte, își

scoate pantoful drept, rupe tocul și își pune pantoful
înapoi în picior.

Antheea se îndreaptă schiopătând spre bărbat. Mimează că se
împiedică și se sprijină cu mâinile de umărul acestuia.
Bărbatul se întoarce surprins. La vederea Antheei, se
înmoaie.

ANTHEEA

(siropos)

Mă scuzați! Good gracious! Mi-am
rupt tocul! Ah, era perechea mea
de pantofi preferată...

BĂRBATUL

(blând)

Vai domnișoară, eu îmi cer scuze!

Bărbatul o susține de braț. Vânzătoarea privește
dezaprobator toată scena.

ANTHEEA

Nu e nici o problemă! Măcar m-am
împiedicat de un gentleman!
E superb! E pentru soția
dumneavoastră?

Antheea arată cu capul spre colier.

BĂRBATUL

A, nu, le colecționez. E una
dintre pasiunile mele, pe lângă
vânătoare!

ANTHEEA

Ce coincidență! Și eu sunt
pasionată de vânătoare. Și de
diamante!

(seducător)

Deci colierul acesta nu este
pentru o persoană anume?

Bărbatul dă din cap în semn că nu. Antheea îi atinge brațul
și îl privește pe sub gene.

BĂRBATUL
(bâlbâindu-se)
Îmi... faceți onoarea... de a proba
acest colier?
(pauză)
Sunt... curios cum arată la gâtul
unei ființe fermecătoare ca
dumneavoastră?

Bărbatul îi pune colierul la gât.

BĂRBATUL
Dacă nu sunt prea îndrăzneț,
acceptați invitația la o cafea?

ANTHEEA
(entuziasmată)
Desigur!

Antheea și bărbatul se îndreaptă spre ușă sub privirile
siderate ale vânzătoarei. Antheea șchiopătează triumfătoare
la brațul bărbatului, care îi susține protector mâna.

BĂRBATUL
(către vânzătoare)
La revedere!

Vânzătoarea mormăie un răspuns indescifrabil.

Se aude clopoțelul de la ușă.

INT. IMOBIL CU APARTAMENTE - AMIAZĂ

Antheea intră la brațul bărbatului în scara imobilului
elegant din cărămidă roșie.

Urcă treptele două etaje. Pe partea dreaptă a palierului se
vede un geam mic prin care intră lumina orbitoare a soarelui
de amiază. Antheea intră în apartament, chicotind, la braț
cu bărbatul și închide ușa în urma ei.

Pe palierul etajului, prin geamul mic intră lumina
portocalie a după-amiezii. Antheea iese din apartament,
trăgând un covor alb, lung și rulat. Se chinuie să împingă
covorul în jos pe scări. Prin țesătura albă a acestuia apar
treptat pete roșii.

Antheea târăște cu greu covorul până la ușa ce duce în
subsol. Deschide ușa de la subsol.

EXT. PARCARE IMOBIL - DUPĂ-AMIAZĂ

Antheea închide ușa de la Cadillacul ei roz și pornește în trombă din parcare.

EXT. CONAC CU PARC - DUPĂ-AMIAZĂ

Mașina Antheei rulează pe o alee care duce spre un conac mare cu pereții exteriori patinați de timp. Aleea traversează un parc cu mari întinderi de iarbă, flori și copaci seculari.

Antheea parchează în fața intrării.

INT. CONAC, DINING ROOM - SEARA DEVREME

Un salon întunecos, luminat slab de un candelabru mare în stil gotic. Un ceas din lemn cu orologiu arată ora 18:00.

De jur împrejur, pe toți pereții de culoare verde închis, se văd capete de animale împăiate: cerbi, mistreți, urși, tigri, zebre și antilope impala.

În mijlocul salonului se află o masă lungă de lemn de mahon. La capătul stâng al mesei stă o DOAMNĂ uscățivă și puternic ridată, cu cercei mari aurii și cu părul alb, prins într-un coc elegant. Mănâncă încet și grațios din bolul alb cu supă.

La capătul drept al mesei, un DOMN cu păr puțin, grizonat, îmbrăcat într-un sacou de catifea reiată, cu petice la coate, soarbe zgomotos din supă și plescăie de plăcere.

Antheea e așezată la mijlocul mesei. Se uită când la cei doi comeseni, când la fereastră, când la bolul cu supă. Bate nerăbdătoare cu degetele în masă. Se uită la capul împăiat al unei zebre care o fixează de pe perete cu ochi de sticlă.

MAJORDOMUL intră pe ușă. Aduce trei farfurii albe cu capac. Îl servește prima dată pe domnul grizonat, apoi pe doamnă, iar la final pe Antheea.

MAJORDOM

În seara aceasta, steak de
căprioară. Enjoy!

Antheea saltă capacul. Își dă ochii peste cap când vede friptura în sos roșu-sângeriu. Ia îngreșată două înghițituri, uitându-se la cei doi vârstnici cum mănâncă tacticos, dar cu poftă.

DOAMNA

Ați auzit știrea groaznică cu
nobilii dispăruți și găsiți
decapitați? Și ducele John Marc de
Cambridge se află printre ei. My
God... bieții de ei!

ANTHEEA

(iritată)

Nu am starea necesară pentru
astfel de subiecte, mamă.

(pauză, apoi ezitant)

Tată..., cu căpriorul pe care l-am
salvat anul trecut... ce s-a
întâmpat?

DOMNUL

(răstit)

Nu ai fost în stare să ai grijă de
el, cum nu ești în stare să faci
nimic cum trebuie. L-am dus într-
un loc mai bun.

Tatăl Antheei arată spre farfurie, apoi spre peretele din
spatele ei.

Antheea se întoarce și vede capul împăiat al unui cerb
tânăr. Ochii i se umezesc.

ANTHEEA

(țipând)

Bine că duci tu totul la bun
sfârșit, și apoi le mai și
mănânci!

Antheea împinge farfuria cu vânatul gătit, aproape să o dea
pe jos.

Se uită cu ură la tatăl ei. În locul lui vede un cerb tânăr,
îmbrăcat într-un sacou de catifea reiată, cu petice la
coate. Cerbul mănâncă tacticos, cu furculița, din farfuria
albă, unde se află acum capul tatălui Antheei. Pe Antheea o
pufnește brusc râsul. Își șterge lacrimile printre râsete
isterice.

Mama ei o privește șocată. Roșu la față, tatăl ei ține
furculița în mână și dă cu pumnul în masă.

DOMNUL

(răstit)

Lasă-mă cu sentimentalismele tale,
Antheea! Taci din gură și mănâncă!
Ești o nerecunoscătoare! Îți place
luxul, dar nu și sursa lui!

Antheea trage în scârbă farfuria spre ea, în timp ce
lacrimile îi șiroiesc pe obrazii înroșiți.

ANTHEEA

(printre sughituri)

Nimeni nu te avertizează că
adevărații monștri sunt deghizați
în oamenii pe care îi iubești cel
mai mult!

Un telefon fix, aflat pe o măsuță lângă fereastră, începe să
sune. Majordomul răspunde.

MAJORDOMUL

(către Antheea)

Domnișoară, e pentru
dumneavoastră.

Antheea se ridică repede de la masă și se îndreaptă spre
telefon. Preia tremurând receptorul din mâinile majordomului
și îl duce la ureche.

ANTHEEA

Alo!...Aoleu! Am uitat! Ajung cât
de repede pot!

Antheea iese în grabă din salonul de mese.

EXT. PARCARE IMOBIL - SEARA DEVREME

Apare mașina condusă de Antheea. Parchează.

Iese în grabă din mașină, trântind ușa în urma ei.

INT. APARTAMENTUL ANTHEEI - SEARA

Antheea se spală pe mâini în baie.

Își schimbă rochia roz într-una galbenă până la genunchi.
Își retușează machiajul și își pune la gât colierul cu
diamante.

Se străduiește să închidă ușa albă de lângă baie. Iala agață, mâinile îi tremură, cheia se rupe.

Panicată, începe să cotrobăie într-un sertar plin de chei.

Sună soneria. Enervată închide sertarul.

Antheea deschide ușa și îl vede pe David alături de 4 fete și 5 băieți. Băieții sunt îmbrăcați în tricouri polo colorate, pantaloni de stofă, iar pe cap poartă pălării de paie. Fetele au părul aranjat în bucle, poartă rochii colorate cu buline, flori și detalii din dantelă. Băieții salută politicos, își dau jos pălăriile și intră în apartament.

David o cuprinde pe Antheea de talie și o sărută scurt, apoi se îndreaptă spre bucătărie cu alți musafiri. Fetele rămân alături de Antheea, o îmbrățișează și încep să sporovăiască.

Apartamentul se umple de tineri până devine neîncăpător.

David bea alături de ceilalți bărbați. Femeile formează mici bisericuțe ici colo, râd și pălăvrălesc.

David așază paharul de șampanie pe pervaz și se îndepărtează de grup. Se strecoară printre petrecăreți, legănându-se puțin amețit. Ratează ușa de la baie și deschide ușa albă de lângă baie. Pășește în cameră.

Antheea îl vede și împietrește.

INT. CAMERĂ DIN APARTAMENTUL ANTHEEI - NOAPTE

David apasă întrerupătorul de lângă ușă. O lumină slabă se aprinde.

David se uită confuz la pereții camerei luminate slab. Se apropie de pereți. Are o expresie terifiată.

De jur împrejur, atârinate pe pereți, sunt capete de bărbați montate pe niște plăcuțe ca trofee de vânătoare. Toți sunt pieptănați frumos, cu cărarea într-o parte și ochi reci de sticlă. Dedesubtul fiecăruia se află o plăcuță aurită cu numele scrijelit cu litere mari de tipar: „Ducele de Kent”, „Baronul Robert Percy”, „Contele de Birmingham”, „Ducele John Marc de Cambridge” și alții.

David păşeşte încet, holbându-se îngrozit la fiecare trofeu. Măinile încep să îi tremure necontrolat.

Antheea se strecoară în cameră şi închide uşa fără să facă zgomot. David nu o observă.

Antheea ia încet un topor plin de sânge uscat, sprijinit de perete lângă uşa.

Se apropie tiptil de David. Ridică toporul la nivelul capului lui şi îşi ia cu mâna dreaptă avânt în lateral.

ANTHEEA

(dezamăgită)

Tu chiar mi-ai plăcut cel mai mult
dintre toţi, căpriorul meu iubit!

Taie cu avânt aerul cu toporul în mâna dreapta.

INT. DORMITORUL ANTHEEI - NOAPTE

Antheea aruncă cu mâna dreaptă o eşarfă roşu-sângeriu pe după gât. Scoate rochia roşie din cutia cu panglică.

Îşi face apariţia în sufragerie îmbrăcată elegant, în roşu, din cap până-n picioare. În mâna stângă ţine un pahar de şampanie în care bate cu unghia. Toată lumea îşi aţinteşte privirea către ea.

ANTHEEA

Pentru bărbaţii care cred că sunt
nemuritori şi pentru femeile care
le demonstrează contrariul!
Cheers!

THE END